

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ειδήσεις ληφθεῖσαι ἐκ Σπάρτης ἀγγέλλουσιν, ὅτι ἄγνωστοι διαρρήξαντες τὴν θύραν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου διήρπασαν διαφόρους πολυτίμους ἀρχαιοτήτας. Οἱ κλέπτει δὲν ἐγνώσθησαν, ἀλλ' ὁ Ἀσμοδαῖος ἐπληροφόρηθη, ὅτι ἡ κλοπὴ ἐγένετο παρὰ τῶν πλανωμένων ἐκεῖ σκιῶν τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν, οἵτινες βλέποντες τὴν γενικὴν τοῦ κράτους κλοπὴν ἀπεφάσισαν δι' ὑπεξαίρεσεως ν' ἀσφλίωσιν τὰ ἴδια ἐκυτῶν ἀντικείμενα.

Μία τῶν πικροτέρων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀληθεστέρων παρατηρήσεων τοῦ πικροχόλου φίλου μας Μεφιστοφιλοῦς εἶναι, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἰσιν ἀφόρητοι κυρίως περὶ τὴν παραφροσύνην τῶν ἀλλαχοῦ τιμητικῶν διακρίσεων. Ἀληθῶς ἐν χώρῳ δημοκρατικῇ, ὡς αὕτη, τίποτε φυσικώτερον ἢ τὸ νὰ βλέπητε τοὺς τυχόντας προκύπτοντας καθ' ἐκάστην εἰς τὰ ἀνώτερα ἀξιώματα, διότι ἐπὶ τέλος ὁ τόπος ἔχει τοὺς ἀρμόζοντας αὐτῷ λειτουργούς. Ἀλλ' ὅ,τι ὁ Μεφιστοφιλοῦς δὲν ἠδυνήθη ποτὲ νὰ συνειθίσῃ εἶναι τὸ νὰ βλέπη τινὰς γρακικούς παραφροῦντας τοὺς ἱππότες διὰ τῶν ἱπποτικῶν ταγματῶν, δι' ὧν ἀπὸ τινος περιβάλλουσιν αὐθιχῶς τοὺς λαίμους των. Ἀναγνώσκατε ἐν τοῖς διαφόροις τῶν ἐφημερίδων τὰ ὀνόματα τῶν ἐκάστοτε παραφροῦντων τῶν ἱπποτικῶν! τὸν ταξίτηρον! Ἐὰν συμπέσῃ νὰ ἔχητε ῥανίδα ἱπποτικοῦ αἵματος εἰς τὰς φλέβας σας, δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ καταστείλητε μορφασμὸν εἰκότως.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Αἱ πολιτικαὶ ἐφημερίδες αἱ σπουδαῖαι οὐδέποτε καταδέχονται νὰ κάμωσι λόγον περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, τοῦ κλάδου δηλαδὴ ἐκείνου, τοῦ ὁποίου οὐδεὶς εἶναι σπουδαιότερος καὶ οὐδεὶς μᾶλλον παραμελημένος. Ἀλλ' εὐτυχῶς ἔχει καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσῃ περὶ ἐκπαιδεύσεως. Εἶναι τόσα τὰ μέχρι δακρύων ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει!

Χθὲς ἐμάθομεν, ὅτι εἷς τινὰ γυμνασιάρχην, τοῦ ὁποίου τὴν εἰς πανεπιστημικὸν καθηγητὴν προαγωγὴν διεσκόπισαν καὶ διέψευσαν ἔπειτα πᾶσαι διαδοχικῶς αἱ ἐφημερίδες, ἀπενεμήθη ὁ Σταυρὸς τοῦ Σωτήρος. τὸ μὴ χειρὸν βέλτιστον. Ἄς ἔχῃ τοῦλάχιστον τὸν Σταυρὸν του καὶ ἄς μείνῃ ἤσυχον τὸ Πανεπιστήμιον. Μήπως εἶναι μικρὸν πᾶγμα ὁ Σταυρὸς; Εἶναι τόσον πολυτίμον τὸ παράσημον ἐν Ἑλλάδι καὶ τόσον σπανίως δίδεται, ὥστε δὲν τὸ ἔχει —ἐπειδὴ περὶ καθηγητῶν πρόκειται— οὔτε ὁ Κόντος οὔτε ὁ Σεμιτέλος! Ἀλλ' εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν ἴσως ἐδόθη τὸ παράσημον, ἵνα δι' αὐτοῦ λησμονηθῇ καταπραμένη τις Ἐκθεσις (καὶ ὁ Κόντος ἦτο εἷς ἐκ τῶν ὑπογραψάντων

τὴν Ἐκθεσιν ἐκείνην), ἣτις συχνὰ πυκνὰ ἐπικνέρεται εἰς τὰ κακὰ στόματα.

Μεγαλόσχημός τις γυμνασιάρχης, φωτίζων τὰ νῦν τὰ τέκνα πλησιοχώρου εἰς τὰς Ἀθήνας πόλεως, γερμανομαθῆς, σοβρὸς καὶ ἐπὶ μακρὰ ἔτη διδάξας τὴν λατινικὴν γλῶσσαν εἰς πλείονα ἴσως τῶν δέκα γυμνασίων, ἔχει μεταφράσει τὴν φράσιν τοῦ ῥωμαίου ποιητοῦ: *qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam* (=οἱ μὴ ἠξεύροντες διὰ τὸν ἐκυτὸν των τὸ μονοπάτι, δεικνύουσιν εἰς ἄλλον τὴν ὁδόν), ὡς ἐξῆς: *τοῖς μὴ γενομένοις τοῦ ἰδίου σπόρου ἄλλοι δεικνύουσι τὴν ὁδόν. . .* Μὴ γελάτε! Ἀνοιξάτε τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα τὸ ἐπιγραφόμενον *Πλάτων* εἰς τὸν α' τόμον εἰς τὴν σελίδα 239 καὶ θὰ τὸ ἴδητε τυπωμένον.

Ἀνοιξάτε τὴν *Παρασσὸν* εἰς τὸν Ε' τόμον εἰς τὴν σελίδα 195 περὶ τὸ τέλος. Ἐκεῖ θ' ἀναγνώσκατε τὰ ἐξῆς: «Ἡ δὲ *Μελαρχολία* ἦν ὁ Ἀλβέρτος Δύρερ ἐξύμνησεν ἐν τῷ ἀθανάτῳ αὐτοῦ *Stich* (ποιήματι σημαίνοντι *Νογμόν*) ὡς τὴν κρηπίδα κτλ.» Ἐνόησεν ὁ ἀναγνώστης τί τρέχει; Ἡ *Μελαρχολία* εἶναι χαλκογράφημα τοῦ δικαστικοῦ καλλιτέχου Ἀλβέρτου Δύρερ, ὅστις δὲν ἦτο, ὁ ταλαίπωρος, ποιητής, *Stich* δὲ γερμανιστὶ σημαίνει χαλκογράφος. Ἀναγνώσκατε τὴν ὑπογραφήν τοῦ γράψαντος τὴν διατριβὴν ἐν τῷ *Παρασσῷ*. Ὁ Ἀσμοδαῖος ἔχει ἀλιεύσει εἰκοσάδα τοῦλάχιστον παραμοίων μαργαριτῶν, οὓς ἐπὶ τοῦ δυστήνου χάρτου ἔχουσιν ἐπαφήσει οἱ κάλαμοι καθηγητῶν καὶ γυμνασιάρχων, οἵτινες δὲν ἠξευρον τοῦλάχιστον νὰ ἔχωσι τὴν πονηρίαν τοῦ ἐσχάτως στυρωθέντος. . . . νὰ μὴ γράφωσι δηλαδὴ τίποτε.

Ἡ σκηνὴ εἰς τὸ γυμνάσιον μιᾶς ἐπαρχιακῆς τοῦ προτύπου Βασιλείου πόλεως πρὸ 5 ἢ 6 ἐτῶν. Παρουσίασθαι δύστυχῆς πατῆρ:

«Πῶς πάγει τὸ παιδί μου, κύριε γυμνασιάρχα; ἐρωτᾷ.

»Πολὺ καλὰ, ἐξαίρετα.

»Πῶς καλὰ; ἐγὼ δὲν τὸ βλέπω νὰ διαβάζῃ, δὲν ἔμπορῶ νὰ τὸ συμμαζεύσω. Λέτε λοιπὸν ὅτι θὰ προβιβάσθῃ;

»Βεβιαίωτα.

»Δὲν τὸ πιστεύω.

»Βάζουμι στοίχημα;»

Τὸ στοίχημα ἐβάλλθη ὁ γυμνασιάρχης ἐκέρδησε.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως μᾶς ἀνγκάζει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι δὲν εἶναι δέκα ἴσως οἱ πατέρες καθ' ὅλον τὸ Κράτος οἱ λαμβάνοντες τὸν κόπον ἀπ᾿ τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους νὰ ἐρωτῶσι τοὺς διδασκάλους περὶ τῆς προόδου τοῦ τέκνου των.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ.

